

אלו נאמרין פרק שביעי סוטה

מ.

עין משפט
נר מצוה

סד א מיי פ"ד מהל' נשיאות כפים הלכה ז סמג עשין כ טוש"ע א"ח סימן קכח סעיף כו: סה ב מיי פ"ט מהל' תפלה הלכה ד סמג עשין יט טוש"ע א"ח סי' קס סעיף א וברכ אלפס ברכות פ"ג דף טו: וברא"ש שם סי' כו: סו ג מיי פ"ד מהל' נשיאות כפים הל' ס' קכח סעיף ה: סז ד מיי שם הלכה ו וע"ש ב"מ [נזר] א"ח סי' קסח:]

בנעילה דיומא דביפורי מאי אמר. לא ידענא אמאי לא אמר בנעילה דתענית כי היכא דלמר במנחתא דתעניתא דהא משמע בגמרא צ"כ בשלשה פרקים (תענית כו:) דתעניתא הוה נמי נעילה אזל מוסף לא הוה צ"כ: **כל האומרם בגבולין אינו אלא מועה.** פירש ר"י אע"ג דלמר' דפרק הירואה (ברכות נה:) האי מלך דחזי חלמא וכו' דהתם משום סכנה המירו שמא חלוס מסוכן הוא שצריך רפואה דהא אפילו בשבת המירו להמענות תענית חלוס. פירש ר"ח הני כולו רבי חייל בר אבא ודרכי חנינא בר פפא ודרכי אבהו הילכתא ניהו: **על** שאמרו מורים דר. צערך דהא דהא פירש רב משה ראש ישיבה בן מרנא יעקב דקא מודו צור על שליח צבור אינון סומכין ומאי על שאלו מורים קן על ההודאה דקאמר שליח צבור וקא ענו אינון אמר צירושלמי פ"ק דברכות איתא נמי רבי אבא צ"ר וצדא צס רב מורים אמרו קן שאלו חייבין להודות קן שמך תרנגה שפתי כי אומרם קן וגו' צא"י האל ההודאות ר' שמואל צ"ר אוריאל צס רבי אבא הודייה וצסח לשמך הגדול קן גבורה קן תפארת יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתסמכנו בתפלתנו ותוסקפנו מכפיפתנו כי אתה הוא סומך נופלים וזוקק כפופים מלא רחמים ואין עוד מלבדך צא"י האל ההודאות בר קפרא אומר קן כריעה קן צרכה קן כפופה קן השתחויה כי קן תכרע כל צדך וכל לשון קן תשבע קן ה' הגדולה והגבורה וגו' והעושר והכבוד מלפניך וגו' ועתה ה' אלהינו בכל לב וצכל נפש קן משתחוים כל עצמותי תאמרנה ה' מי כמוך צא"י האל ההודאות אמר רבי יודן נהגין אמרי רבנן כולוהן ואית דלמר או אלה או אלה:

שמואל תפסוק רצועה בסנדליו. פירש ר"ח שמע מינה דמותר ליכנס צבית הכנסת בסנדל ובמנעל דלא אסרו אלא שלא לעלות לדוכן בסנדל ורבי הציא כמו כן מפרק שלישי דמגילה (דף כד:) האומר איני עובר לפני המזבח בסנדל אף יתף לא יעבור אלמא דאפילו לפני המזבח מותר לעבור בסנדל והכי מסיק דהדיא דפרק הירואה (ברכות דף סג.) אמר רבא מה ציתו אקפנדריא קפיד איניש ארקיאה ואמנעל לא קפיד איניש אף צית הכנסת קפנדריא אסור ורקיקה ומנעל שרי: וכל

בהוצאת השם. כשהכניס מזכירין את השם: פסוקא לקבל פסוקא. שהכניס אומרים פסוק ראשון והם אומרים אחד מאלו ובשני היו אומרים את השני ובשלישי את השלישי וכן צמוסף וכן צמנחה שהרי כולן שלשה שלשה הם: אינו אלא טועה. שלא נתקנו לומר אלא לכבוד שם המיוחד המוכר במקדש: ואינו מסביר פנים. להראות שצרכת רבו חשונה לו ועריצה עליו ותגמול לרבו עליו צכך: **אמוריה.** המתרגם לרבים מה שהוא לוחש לו בשעת הדרשה: לא צריך לידוך. חסס הוא כמו צעליך: **יקרא דמלכותא.** (ו) שהרי רבי אבהו נשוא פנים צבית המלך דלמר' בחגיגה (דף יד.) נשוא פנים כגון ר' אבהו צי קיסר וצסנהדרין (דף יד.) אמר דהו נפקי אמתא דצי קיסר לאפיה ומשרין קמיה רבה דעמיה מדברנא לאומתיה: וסו רבנן אימנו עליה. ועוד זו מענוותנותו: **דנפיש עליה חובות.** שהיה צריך ללוות: **אמר ר' אבהו איס לן רבה.** חסס גדול ורואי לישצ צראש יומר ממני כדי שיושיבוהו צראש ונומנין לו מנות ומעשרין אותו כדי שהיה חשוש ושמעו דבריו כדתינא והכהן הגדול מלחמיו) גדלוהו משל אחיו (יומא דף יט.) ה"ג רבי אבהו דרש **באגדתא: שמעספא.** הלכות דינין ואיסור וטהירות: **סידקים.** כלי מלאכות נשים ועניים כגון פלכים מחטין ולינורות: לא על מוכר סידקים. צמתייה. מתוך שדמיהם קלים יש להם קוניהם הרבה. ולהפס דעתו הוא אומר: על שאלו מורים קן. על שנתם צלצנו להיות (ו) (מודים קן) דבוקים צך ומודים קן: **רבי סימא.** מוסף הוא. וכן כולם מוספין הן על הראשונים: **שמעוני אחי ועמי.** מזהירם היה להתנדב לצדק הצית לבני המקדש: **אס חסס שומעים לי.** להיות שומעים למקום אחי וחצריי אהס. אלמא המלך אימת צבור עליו אס כשרים הם: **עמי אהס.** כדושים תחתי: **לאו משום אימא דליצורא.** מפני שנסתלקין בגדיו העשוין למדת צהצצה ידיו ונראין סנדליו לצבור והן אין ראוין לראות מפני טיט שעליהן: **דילמא מפסקא לטועה.** וגנאי הוא לעצמו ומתלווצים עליו כשסנדלו מותרת וימיז למקטריה וחציריו מצרכין ואמי למימר אינו ראוין לנשיאות כפים והלך וישצ לו: וכל

(א) סי' אית לכו ג"א ח"ל עד דמללנא ליה לרבי אבא לא איתא עד דאלי ליה. (ב) בקרא כתיב דוד המלך. (ג) ר"ה לא. (ד) ויקרא כ"א. (ה) סי' א"ה. (ו) ו"ל דהא או אהל.

תורה אור השלם

1. הנה כי בן יברך גבר ירא יי. תהלים קכח ד
2. ויקם דוד המלך על רגליו ויאמר שמעוני אחי ועמי אני עם לבבי לבנות בית מנחה לארון ברית יי וזהרם רגלי אלהינו ודבינותי לבנות:
דברי הימים א כ ב

הגהות הב"ח

(א) גמ' במנחתא תנא הנה: (ב) שם דמן עבו (דנפיש) מו"מ וי"צ סי' א' דתפסי: (ג) שם מהכא דה"ר און הכהנים: (ד) רש"י ד"ה יקרא דמלכות שהיה ר' אבהו:

גליון הש"ס

גמ' אמר רב פפא חילבך ניסריתו לכולוהן. כעין זה שנת דף כ ע"א חולין דף סה ע"א ונדק עו ע"ב:

איתותב דעתיה מיניה בזמן ששליח צבור אומר מורים לך ה' אלהינו על שאנו מורים לך ויצרנו יוצר בראשית על שאנו מורים לך נהרדעי אמרי משמיה דרבי סימא ברכות והודאות לשמן הגדול על שהחיינתו לקיימתנו על שאנו מורים לך רב אחא בר יעקב מסיים בה הכי כן תחיינו ותחננו ותקבצנו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך לשמור חוקך ולעשות רצונך בלבב שלם על שאנו מורים לך. אמר רב פפא דהילכך נימרינהו לכולוהו אמר ר' יצחק לעולם תהא אימת צבור עליך שהרי כהנים פניהם כלפי העם ואחוריהם כלפי שכינה רב נחמן אמר מהכא ויקם (המלך דוד על רגליו ויאמר שמעוני אחי ועמי אהי למה עמי ואם עמי למה אחי אמר רבי אלעזר אמר להם דוד לישראל אם אתם שומעין לי אחי אתם ואם לאו עמי אתם ואני רודה אתכם במקל רבנן אמרי מהכא (ו) דאין הכהנים רשאים לעלות בסנדליות לדוכן וזהו אחת מתשע תקנות שהתקין רבן יוחנן בן זכאי מאי טעמא לאו משום כבוד צבור אמר רב אשי לא התם שמוא נפסקה לו רצועה בסנדלו והדר אויל למיקטריה ואמרי בן גריושה או בן חלוצה הוא: ובמקדש ברכה אחת כו': וכל

איתותב דעתיה מיניה בזמן ששליח צבור אומר מורים לך ה' אלהינו על שאנו מורים לך ויצרנו יוצר בראשית על שאנו מורים לך נהרדעי אמרי משמיה דרבי סימא ברכות והודאות לשמן הגדול על שהחיינתו לקיימתנו על שאנו מורים לך רב אחא בר יעקב מסיים בה הכי כן תחיינו ותחננו ותקבצנו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך לשמור חוקך ולעשות רצונך בלבב שלם על שאנו מורים לך. אמר רב פפא דהילכך נימרינהו לכולוהו אמר ר' יצחק לעולם תהא אימת צבור עליך שהרי כהנים פניהם כלפי העם ואחוריהם כלפי שכינה רב נחמן אמר מהכא ויקם (המלך דוד על רגליו ויאמר שמעוני אחי ועמי אהי למה עמי ואם עמי למה אחי אמר רבי אלעזר אמר להם דוד לישראל אם אתם שומעין לי אחי אתם ואם לאו עמי אתם ואני רודה אתכם במקל רבנן אמרי מהכא (ו) דאין הכהנים רשאים לעלות בסנדליות לדוכן וזהו אחת מתשע תקנות שהתקין רבן יוחנן בן זכאי מאי טעמא לאו משום כבוד צבור אמר רב אשי לא התם שמוא נפסקה לו רצועה בסנדלו והדר אויל למיקטריה ואמרי בן גריושה או בן חלוצה הוא: ובמקדש ברכה אחת כו': וכל